

# РЕШЕНИЕ

№ 4418

гр. София, 04.07.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 09.06.2023 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Елица Райковска**

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева**

**Мария Владимирова**

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3378** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директора на СДВР срещу Решение № 617/06.02.2023г. на СРС, НО, 19-ти състав, постановено по НАХД № 9982/2022 г. С последното съдът е отменил електронен фиш серия „К“ № 4043338, издаден от СДВР, с който на С. Р. Н. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400 лева на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Твърди, че неправилно съдът е приел нарушението за недоказано от обективна страна. Претендира отмяна на съдебния акт и потвърждаване на електронния фиш.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, не изпраща представител. Представя писмени бележки.

Ответникът – С. Р. Н., редовно уведомен, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на събраните писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че Съгласно справка от КАТ собственик на лек автомобил „М. Б 250”, с ДК [рег.номер на МПС] е С. Р. Н.. Заснет е видеоклип в [населено място] на [улица]до бензиностанция „Л.“ на 10.12.2020 г. в 11:13 часа от автоматизирано техническо средство за измерена скорост при лимит от 50 км/ч. Приложен е клипа, в който не е посочено каква е засечената скорост с техническото средство както и вида на същото.

Издаден бил електронен фиш серия „К“, №4043338 на 13.10.2020 г. за нарушение, извършено на 12.10.2020 г. на С. Р. Н.. В същия се сочи, че на 10.12.2020 г. в 11:13 часа в [населено място] на [улица]до бензиностанция „Л.“, с посока на движение от ул. „И. Д.-Куклата“ към [улица]при ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място е превишена скоростта с 36 км/ч, като установената скорост е 86 км/ч на МПС лек автомобил „М. Б 250”, с ДК [рег.номер на МПС] собственост на С. Р. Н., което нарушение е установено с автоматизирано техническо ARH CAM SI.

От правна страна, СРС е приел, че при съставянето на ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения.

С оглед доказателствата по делото, съдът е счел за недоказано, извършването на нарушението от обективна и субективна страна.

Настоящата инстанция споделя тези изводи.

Правилно, съдът е приел, че от обективна страна нарушението е установено с допустими от закона средства и по предвидения за това ред. Същият е изложил подробни съображения в тази насока, които се споделят от настоящата инстанция и не следва да бъдат преповтаряни.

По преписката е приложена справка за първоначална регистрация на процесния автомобил, от която е видно, че жалбоподателят е отразен като собственик на

превозното средство. Същият не е подал декларация, че на процесната дата друго лице е управлявало автомобила.

При тези обстоятелства, съдът правилно съдът е намерил твърдението на наказващия орган в ЕФ, че именно жалбоподателят е извършил евентуалното нарушение, за доказано.

Правилно съдът е приел, че приложеният по делото протокол за използване на техническо средство не е попълнен коректно, тъй като в същия не е посочен вид на АТТС, а само неговия номер. Неправилно обаче е сметено, че не са налице безспорни доказателства, че посоченото в ЕФ техническо средство - ARH CAM SI. и описаното в протокола –№11743EE са едни и същи. Това е така, тъй като, видно от протокола за проверка на техн.средство от 28.09.2020г. обект на проверка е средство, чиито абривиатура и номер са идентични с тези, посочени в ЕФ и протокола за използване на техническо средство.

Настоящата инстанция споделя напълно изводите на първоинстанционния съд, че от приложената снимка за разположението на уреда, съгласно изискването на чл.10, ал.3 от Наредба № 81213-532 от 2015 г., доколкото се касае за засечена скорост с временно разположение на участък от пътя на автоматизирани технически средства и системи за контрол на скоростта, не се установява точното местоположение на уреда, с който се твърди, че е засечена превишената скорост на конкретния автомобил. От същата не става видно къде е осъществено заснемането - дали то е на административния адрес, където се твърди, че е заснето нарушението, нито пък на коя дата е извършено, за да се удостовери относимост към датата на твърдяното административно нарушение.

Правилно съдът е констатирал и че в приложения клип не са посочени конкретни данни за засечената скорост на заснетия автомобил, както и за вида и номера на използваното техническо средство.

При тези обстоятелства, законосъобразен се явява изводът, че отразените в оспорения ЕФ скорост и място на нарушението не почиват на доказателствата по делото, респективно становището за недоказаност на административното нарушение и за отмяна на електронния фиш - правилно и законообосновано.

Ето защо, оспореният съдебен акт следва да бъде оставен в сила.

При този изход на спора, направеното искане на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователно.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 617/06.02.2023г., постановено по НАХД № 9982/2022 г. по описа на Софийски районен съд, 19-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.